

KRISTIANSTADS TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
1997-04-08
meddelad i
Kristianstad

Dom nr 143
Mål nr B 120-97

PARTER

Referensnummer: 34900980

Åklagare

chefsåklagaren Jörgen Lindberg
Åklagarkammaren i Kristianstad

Målsägande, se bilaga 1 a och 1 b

Tilltalad

BENGT Thage Lennart Karlsson, 610401-4672
Frihetsberövande: Häktad
Saknar fast postadress (Heliga Trefaldighets församling,
Skåne län)

Offentlig försvarare
advokaten Lars Mannerhult
Box 254
291 23 KRISTIANSTAD

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Mord
2. Försök till mord
3. Grov våldtäkt

LAGRUM

3 kap 1 § brottsbalken
3 kap 1 § och 11 § samt
23 kap 1 § brottsbalken
6 kap 1 § 3 st brottsbalken

PÅFÖLJD M M

Den tilltalade skall överlämnas till rättspsykiatrisk vård med
särskild utskrivningsprövning

SÄRSKILD RÄTTsverkan M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr
enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 536	Kanalgatan 32	044-18 36 00	044-12 22 53	måndag - fredag
291 25 KRISTIANSTAD				8-12 13-14

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverkan

Beslagen upptagna i beslagsprotokoll 1218-8-97 p 1-7, 1218-18-97 p 1 - 5, 1102-965-96 p 9 och 13, 1218-97-29 del av p 5 (fotografi av Jönsson i baddräkt), 1218-97-70, 1218-97-83, 1218-97-87, 1218-3-97, 1218-97-69 p 16 och del av p 22 B (morakniv), 1218-97-86 och 1218-97-128 p 3 skall bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft.

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

Beträffande skadestånd m.m., se bilaga 2

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden, se bilaga 3.

Åklagaren har justerat gärningsbeskrivningen till åtalpunkten 1 på så sätt att han tagit tillbaka påståendet att Bengt Karlsson misshandlat målsäganden med slag i ansiktet och genom att upprepade gånger dunka hennes huvud mot golvet så att smärta och svullnader uppkommit.

Sekretess gäller för målsägandenas namn, personnummer och adress såvitt gäller åtalspunkterna 1 och 2. Dessa målsägande kommer därför att i domen benämnas målsägande 1 och målsägande 2.

Målsägande 1 har yrkat skadestånd av Bengt Karlsson med 100 000 kr för kränkning enligt 1 kap 3 § skadeståndslagen och med 25 000 kr för sveda och värk samt lyte och men jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för tingsrättens dom tills betalning sker.

Målsägande 2 har yrkat skadestånd av Bengt Karlsson på grund av påståendet om försök till mord med 100 000 kr för kränkning enligt 1 kap 3 § skadeståndslagen och med 25 000 kr för sveda och värk och lyte och men samt på grund av påståendet om grov våldtäkt med 50 000 kr för kränkning enligt 1 kap 3 § skadeståndslagen och med 20 000 kr för sveda och värk och lyte och men jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för tingsrättens dom tills betalning sker.

Marie Johnssons mor, Britt Svensson, far, Bertil Svensson och son, Dan Johnsson har yrkat skadestånd av Bengt Karlsson för sveda och värk, var och en med 30 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 1 oktober 1995 tills betalning sker. Vidare har Marie Johnssons syskon, Jörgen Svensson, Annelie Svensson och Eva Svensson samt Marie Johnssons tidigare make, Bengt Johnsson, och pojkvännen Per Jergle yrkat skadestånd av Bengt Karlsson för sveda och värk, var och en med 25 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 1 oktober 1995 tills betalning sker.

Carina Jönssons syster Liz Jönsson har yrkat skadestånd av Bengt Karlsson för sveda och

värk med 30 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 18 december 1996 tills betalning sker. Vidare har Carina Jönssons mor, May-Ottie Jönsson, halvsyskonen Yvonne Nilsson och Eva Nilemark, och pojkvännen Magnus Hermansson yrkat skadestånd av Bengt Karlsson för sveda och värk, var och en med 25 000 kr jämte ränta från den 18 december 1996 tills betalning sker.

Britt Svensson, Bertil Svensson, Eva Svensson och Bengt Johnsson har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Alla målsägandena har yrkat att tingsrätten skall förordna att de skall underrättas när Bengt Karlsson beviljas permission från eller skrivs ut från den rättspsykiatriska vård som de förutsätter att tingsrätten skall besluta om.

Bengt Karlsson har varit berövad friheten såsom anhållen och häktad från den 23 januari 1997.

DOMSKÄL

Åtalspunkten 1

Bengt Karlsson har erkänt vad åklagaren har lagt honom till last men förklarat att han inte minns alla detaljer.

På åklagarens begäran har målsägandeförhör ägt rum med målsäganden I. Målsäganden är av asiatiskt ursprung och talar och förstår svenska mycket dåligt. Förhöret inför tingsrätten har skett med tolk.

Målsägande I har berättat: Hon gick till tvättstugan för att se om det fanns någon ledig tvättid. Då hon inte såg någon som tvättade gick hon in i tvättstugan för att kontrollera om det fanns tvätt i maskinerna. Hon böjde sig framåt mot en av tvättmaskinerna och upptäckte då att det stod en man bakom henne. Mannen tog tag i hennes hand, och hon märkte då att det var mörkt i tvättstugan. När hon kom ner hade ljuset varit tänd. Dörren till tvättstugan var öppen hela tiden. Mannen knuffade ner henne på golvet och drog av henne

hennes byxor och trosor. Hon försökte skrika men tänkte att det var bäst att låta bli. Mannen tvingade ner hennes huvud mot sin penis och sade åt henne att suga. De befann sig då båda på golvet. Hon försökte att på svenska berätta att hon var 54 år gammal, men mannen tystade henne genom att sätta sin hand för hennes mun. Han "slog hennes mun". Var han hade den andra handen vet hon inte. Mannen flyttade henne till tvättmaskinen som stod längst in mot väggen vid fönstret och satte upp henne på tvättmaskinen. Där stoppade han upp sina fingrar i hennes slida. Han flyttade sedan över henne till träbänken som stod mittemot. Hon sade att hon ville ha vatten att dricka, men han gav henne inget. Han försökte då hon satt på träbänken att ha samlag med henne, men hon kan i dag inte minnas att det förekom något samlag. Efter en stund började mannen leta efter något att binda henne med. Hon reste sig då från bänken och försökte gå därifrån, men mannen drog tillbaka henne. Hon skrek: "Hjälp mig. Hjälp mig". Mannen använde hennes bh för att bakbinda hennes händer. Detta band kunde hon dock själv lossa. Hennes byxor använde mannen för att binda runt hennes mun. Detta lyckade dock inte och då hon slutade skrika struntade han i att försöka igen. Hon kommer inte ihåg om han tog struptag på henne. Om han band något kring hennes hals minns hon inte heller. Hon minns inte hur hon fick märkena kring halsen. Vad hon kan minns idag frågade han inte henne om hennes personliga förhållanden, och händelsen pågick i 15-20 minuter. Anledningen till att hon hos polisen sade en timme var att hon när hon kom tillbaka från tvättstugan frågade sin man hur länge hon varit borta, och han svarade att hon varit borta i en timme. Hon berättade för sin man om händelsen, men de har därefter inte talat om den. Hon vet inte om hon sade till honom att hon blivit våldtagen eller om hon berättade för honom att hon blivit tvingad att utföra oralsex. Ordet våldtäkt betyder enligt henne samlag. Hon har efter händelsen inte pratat med någon om denna. I dag vill hon inte längre minnas händelsen. Hon har stoppat undan sina minnen härifrån och vill inte tänka på det längre. Hon är 65 år och minns inte hela händelsen idag. Hon var rädd då övergreppet skedde. Det var hon själv som berättade för polisen vad som hänt. Idag kan hon inte minnas att det förekommit några samlag, men samlag kan ha förekommit. Om så skett har det dock bara pågått en liten stund. Hon har idag också svårt att minnas om mannen dunkade hennes huvud i golvet eller inte. - Hon har inte haft någon att prata med om händelsen. Än idag är hon rädd när hon går ner i källaren och hon kan inte gå ner dit ensam. Hon vågar inte heller gå ensam till tvättstugan. På kvällarna vågar hon inte gå ut ensam. Något annat psykiskt eller fysiskt men känner hon inte av från händelsen idag.

Bengt Karlsson har berättat: Han kommer ihåg att han var ute och cyklade och att han gick ner i tvättstugan. Varför han stannade vet han inte. Kanske skulle han begå ett inbrott. Han ställde sig bakom dörren i tvättstugan och hörde att någon kom. Han såg en kvinna av utländsk härkomst. När hon kom innanför dörren tog han tag i henne. Hon blev då förskräckt, och han tror att hon sade något på svenska till honom. Han drog ner henne på golvet och han tror att han satte sig på hennes mage eller bröst och att han tog fram sin penis och tvingade henne till oralsex. Han tror att han drog av henne hennes byxor. Han minns att han försökte genomföra ett samlag på golvet och att han hade sin penis i hennes slida. Han kände dock "att något inte fungerade riktigt". Kvinnan var lugn och passiv. Hon vare sig skrek eller fäktades. Han minns att han lyfte upp kvinnan på träbänken. Något vid tvättmaskinen minns han dock inte. Han minns att det var något med en bh. Vad han gjorde med denna kan han inte komma ihåg. Han tror sig minnas att kvinnan sade att hon var törstig. Något att dricka gav han henne inte. Han minns inte att han slog henne eller dunkade hennes huvud i golvet. Han har en svag minnesbild av att det var ett samlag bakifrån också. När han stod bakom henne på golvet förde han in sina fingrar i hennes slida. Han kan inte minnas några hot. Om hon var rädd märkte han det inte.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat ett rättsintyg utfärdat den 1 februari 1986 av underläkaren Bengt Svensson vid Kvinnokliniken, Länssjukhuset i Halmstad avseende skador som iaktogs på målsäganden 1 vid en undersökning som företogs den 20 december 1985. Vidare har åklagaren åberopat ett protokoll från en rättsmedicinsk undersökning som företogs på målsäganden 1 den 21 december 1985 av rättsläkaren Peter Krantz. I utlåtandet över den rättsmedicinska undersökningen har rättsläkaren antecknat bl.a. Målsäganden har företett punktformiga blödningar i ögonens bindehinnor, munhålets slemhinna och ansiktets hud samt bakom de bågige ytterörönen, skador i munhålets slemhinna, bristning av slemhinnan i slidan samt ytliga hudbristningar vid slidmynningen, ytliga hudblödningar och blåmärken på halsen, ytliga hudavskrapningar och rödaktiga missfärgningar på de bågige armarna och ytliga hudavskrapningar och blåmärken på de bågige benen. Skadorna kan väl ha uppkommit den 20 december 1985. De punktformiga blödningarna i ögonens bindehinnor, i munhålets slemhinna och i ansiktets hud samt skadorna på halsen kan väl ha uppkommit till följd av att någon tagit ett struptag på målsäganden eller åtstramat ett föremål kring hennes hals. Skadorna på målsägandens könsorgan har sannolikt uppkommit

till följd av någon annans manipulation med händerna. Att döma av förekomsten av punktformiga blödningar i ögonens bindehinnor, munhålets slemhinna och ansiktets hud samt att målsäganden möjligen varit avsvimnad vid händelsen ifråga har målsäganden varit försatt i en livshotande situation till följd av det påstådda struptaget. Av Bengt Svenssons intyg framgår att en skada djupt inne i slidan på slidslemhinnan blödde relativt rikligt och att skadan syddes med fyra stygn.

Målsäganden 1 har haft svårt att i detalj erinra sig vad som hände i tvättstugan. En förklaring till detta är den långa tid som förflutit sedan händelsen. En annan förklaring är att målsäganden uppenbarligen har försökt att glömma händelsen. Också Bengt Karlssons minnesbilder är något oklara. Det råder emellertid ingen tvekan om att han överfallit målsäganden i tvättstugan och förgripit sig sexuellt mot henne. Det är utrett att han tagit av målsäganden hennes byxor och trosor. Bengt Karlsson har erkänt att han tvingat målsäganden att ta hans penis i sin mun, att han haft sin penis i målsägandens slida och att han fört in sina fingrar i hennes slida. Av den rättsmedicinska utredningen framgår att han riktat så kraftigt våld mot målsägandens hals att målsäganden blivit försatt i en livshotande situation. Det är också klarlagt att han bundit målsägandens händer med en bh. Händelseförloppet har varit långdraget. Gärningen är att bedöma som grov våldtäkt. Vid denna bedömning har tingsrätten beaktat att Bengt Karlsson försatt målsäganden i en livshotande situation.

Åtalspunkten 2

Bengt Karlsson har erkänt vad åklagaren har lagt honom till last.

På åklagarens begäran har målsägandeförhör ägt rum med målsäganden 2.

Målsäganden 2 har berättat: Hon hade varit på Galejan och dansat. Efter dansens slut promenerade hon mot sin bostad. Då hon gick över Wrangelsgatan såg hon en man som stod lutad över ett staket. Hon uppfattade det som om han mådde illa. Det var mycket folk på Wrangelsgatan. Då hon gick in på Åbergsgatan blev det mindre folk. Hon hörde steg bakom sig. En man tog tag i hennes vänstra arm och höll en kniv mot hennes vänstra sida. Hon blev helt paralyserad. Mannen sade: "Ser du vad jag har här i handen?" "Nu följer du

med mig annars sticker jag kniven i dig". Han drog in henne på en gräsplätt och tvingade ner henne på marken. Hon låg på rygg, och hela tiden hotade han henne med kniven. Han hånflinade och sade: "Nu skall du suga kuken". Han satte sig gränsle över henne. Hon kommer inte ihåg om det var han själv eller hon som tog ut hans penis. Mannen tvingade henne att suga på hans penis. Hela tiden frågade han henne var hon bodde och om hon var gift, och han tittade även på hennes fingrar. Efter ett tag drog han upp henne och drog med henne ut på gatan och ner mot Furuvägen till ett buskage invid ett staket. Då de gick iväg frågade han henne på nytt var hon bodde. Hon sade då att hon bodde i Knäred. Detta trodde han inte på. Han frågade om hon hade någon sambo eller om hon var gift. Hon svarade först nekande men sade, sedan han skurit henne i halsen, att hon hade en kille och sin verkliga adress. Han drog ner henne intill staketet och hon fick lägga sig på rygg. Hela tiden hade han kniven framme och hotade henne med denna. Han sade åt henne att ta av sig trosorna vilket hon gjorde. Han låg hela tiden över henne så att hon fick krångla av sig trosorna. Hon tog av sig skon på vänster ben, men hade kvar strumpan och skon på höger ben. Mannen sade åt henne att knäppa upp hans byxor, vilket hon gjorde. Hon knäppte upp hans livrem och drog ner gylfen och tog fram hans penis. Vem som tog av honom kalsongerna minns hon inte. Han genomförde sedan ett samlag med henne. Om det var han eller hon som stoppade in hans penis i hennes slida vet hon inte. Han hånflinade och sade: "Du vet om att du är skön att ligga med?". Han sade till henne att onanera åt honom. Därefter började nästa samlag. Han tyckte att hon var för passiv och sade åt henne att hon skulle smeka honom på ryggen och lägga sina ben på hans rygg. Hon tvekade och han blev då förbannad och skrek: "Om du inte gör som jag säger skall jag knulla dig i röven". Han körde in sina fingrar i hennes ändtarm. Om han hade sin penis i hennes ändtarm minns hon inte. Hon började skrika och då skar han henne. Hon skrek: "Döda mig inte, jag har en son på 8 år". Mannen trodde henne inte utan sade: "Du ljuger. Du ljuger". Han började hugga med kniven. Han högg två gånger mot hennes hals. Mer kommer hon inte ihåg. Hon minns att hon försökte värja sig. Hur länge huggandet pågick har hon svårt att minnas. Plötsligt fick hon stor kraft. Mannen hade då inte gjort några tecken på att självmant resa sig. Hon tog sig upp och började skrika på hjälp. Mannen hade då sina byxor längs anklarna. Hon sprang till ett trefamiljshus i närheten där hon lyckades ta sig in i trappuppgången. Dörren till en lägenhet var olåst. Hon öppnade dörren och ramlade in i hallen. De som bodde i lägenheten kallade på polis och ambulans. - Hela tiden som övergreppet pågick var mannen aggressiv och hotfull. Kniven hade han framme hela tiden och han höll knivspetsen

på vänstra sidan om hennes hals cirka tio cm nedanför örat. Hon kände sig hotad. Hon uppskattar att det förflöpte ungefär en timme från det att mannen började förfölja henne till det att hon lyckades ta sig loss och springa och söka hjälp. Av denna tid utspelade sig större delen vid planket. - Hon låg på sjukhus en tid efter händelsen. Hur länge sjukhusvistelsen varade minns hon inte. Hon var sjukskriven i vart fall i tre veckor. Som en följd av övergreppet kunde hon inte bo kvar i sin bostad. Den första tiden bodde hon hos en väninna och senare hos sina föräldrar. Hon var mycket rädd efter händelsen. Efter denna testade hon sig för HIV. Hon fick göra ett test omedelbart och ett test efter ett halvår. Båda testen var negativa. Hon gjorde också ett graviditetstest. Även detta var negativt. Av knivhuggen fick hon sår på halsen. Då hon låg på sjukhuset drabbades hon av andnöd. Läkarna konstaterade att hon behövde opereras. Efter operationen kunde hon bara viska i ett dygn. Därefter kom rösten tillbaka, men hon var väldigt hes. Hon genomgick logopedbehandling i samband med operationen. Efter några år genomgick hon en ny sådan behandling i ca ett års tid. Hon har ännu vissa problem med att hon blir hes och att det gör ont i halsen, speciellt i samband med att hon drabbas av infektioner. Hon har fortfarande kvar ärr både på halsen och på händerna efter knivhuggen. Ett av ärren korrigerades genom en operation 1991. Det andra gick inte att göra något åt. På grund av händelsen har hon bytt bostad ett flertal gånger. Vissa dagar och perioder har hon inte vågat gå ut, men hon har velat komma tillbaka och försökt "träna sig". Hon har efter händelsen tyckt att det var väldigt obehagligt att gå ner i tvättstugan och i källaren. Även på arbetet har hon känt oro och den första tiden efter händelsen fick en arbetskamrat följa med henne från arbetet och dit hon skulle. Hon har ändrat sina vanor på så sätt att hon inte vågar cykla till arbetet längre. För fyra år sedan bytte hon till ny bostad. Hon tvingade sig då att gå runt kvarteret tidigt på kvällarna sedan det blivit mörkt. En tid tröståt hon och drog sig undan från sina vänner. Hon var deprimerad och stängde in sig och kände skam. Numera försöker hon leva normalt. Fortfarande har hon mardrömmar och känner sig inte "hel". Hon känner sig förstörd inuti. Någon gång har hon varit ute och dansat för att träna sig men hon kände att det inte var något för henne längre. För sin sons skull har hon försökt kämpa på. Hon har berättat för honom vad hon har varit utsatt för, och hon undrar hur det hela har påverkat honom. Ett och ett halvt till två år efter händelsen kändes ingenting bra. Hon drog sig undan och sökte då hjälp hos en psykolog för att bearbeta sina känslor. Psykologbehandlingen pågick under cirka ett och ett halvt år. Hon har även vänt sig till kyrkan och haft enskilda samtal med en präst. Denna kontakt togs cirka ett år efter det att

hon slutat hos psykologen. Hon upplever det som om hon alltså behöver stöd och hjälp.

Målsäganden har sett Bengt Karlsson i rättssalen under huvudförhandlingen och har uppgett att hon är säker på att det var Bengt Karlsson som överföll henne.

Bengt Karlsson har berättat: Han kom från stan och sheddade in på Dalagatan eller Furugatan. Att han skulle ha stått och hängt vid ett staket kommer han inte ihåg. Han minns att han såg en kvinna och att han bestämde sig för att följa efter henne och våldta henne. Vad han sade till henne alldeles i början minns han inte. Det är riktigt att han gick i kapp henne och att övergreppen skedde på två olika platser. Han minns att han tvingade ner kvinnan i ett buskage intill ett plank. Hur detta gick till minns han dock inte. Han kommer ihåg att han satt gränsle över kvinnan. Om han lät kvinnan onanera åt honom kommer han inte ihåg. Han drog inte iväg med henne utan tvingade iväg henne. Han har för sig att han då hade kniven framme. Det var en fällkniv. Om kvinnan gjorde något motstånd kommer han inte ihåg. Han tyckte att hon följde med "lätt och snällt". Om han frågade henne om hennes privatliv minns han inte. Att han skulle ha fått utlösning i hennes slida minns han inte heller. Han kommer ihåg att han tog fram kniven och att han började hugga besinningslöst medan han låg över kvinnan. Det är hans tro att han hade den ena handen för hennes mun. Hans tanke var att han ville skada kvinnan så att hon inte skulle minnas honom. Han högg 3- 4 gånger mot kvinnan. Var knivhuggen träffade vet han inte. Han märkte inte heller att kvinnan blödde. Det hela kan ha varat i en timme. Från kvinnan tog han en vit väska men han känner inte igen den väskan som åklagaren visat bild på under huvudförhandlingen. Den tillgripna väskan slängde han i Sannarps industriområde när han var på väg hem. Han vet inte varför han tog med sig väskan. Som han minns det fanns det sedlar och kondomer i väskan, och han vill minnas att han tog sedlarna. Att han skulle ha skurit sig själv kommer han inte ihåg, men det kan ha varit så. Han har ett minne av att kvinnan skrek. Som han minns det avslutades det hela när han reste sig upp. Det kan dock ha varit så att kvinnan lyckades knuffa bort honom.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat ett rättsintyg utfärdat den 6 juni 1988 av rättsläkaren Göran Sköld vid Statens rättsläkarstation i Lund. Intyget bygger på journalanteckningar som förts vid Länssjukhuset i Halmstad, dit målsäganden förts på natten den 16 april 1988. Av intyget framgår bl.a. följande. Målsäganden företedde på

halsen fyra skärsår, det största 6 cm långt och 4 + 2 cm stort, glipande samt med blödning från mindre kärl. Nedanför detta iaktogs ett 4 cm långt sår och alldeles ovanför detta ett 2 cm långt sår. Mera mot sidan till vänster fanns ytterligare ett 2 cm långt sår. Alla fyra sårn gick igenom huden och ned i underhudsvävnaden; endast det största engagerade också muskellagret. Det fanns inga tecken på djupare skador. Vidare iaktogs ytterligare två skärsår, ett 2 cm långt på lillfingersidan av vänster handrygg samt ett på lillfingersidan av underarmens nedre del. Dessa sår var helt ytliga. Ett av sårn på halsen hade skadat luftstrupen. Till följd av skadan trängde luft ut från luftstrupen till underhudsvävnaden på halsen och till området mellan lungorna. Skadan orsakade inflammation av vävnad i luftstrupen, som gav upphov till andningshinder, vilket nödvändiggjorde ett operativt ingrepp för att återställa fri luftväg. Skadan på luftstrupen ansågs vara livshotande. Skärsårn på vänstra underarmen och handen ansågs kunna vara s.k. avvärjningsskador. Vid en undersökning på kvinnokliniken den 16 april 1988 iaktogs rikligt med grus och jord kring ändtarmsöppningen, mellangården och de yttre könsorganen samt även en del jord upp i slidan. Vidare iaktogs lätt rodnad vid ingången till slidan samt kring ändtarmsöppningen, speciellt bakre omfånget.

Av målsägandens och Bengt Karlssons uppgifter sammanställda med uppgifterna i rättsintyget är utrett att Bengt Karlsson gjort sig skyldig till våldtäkt på det sätt åklagaren påstått. Bengt Karlsson har erkänt att han upprepade gånger huggit med en kniv mot målsägandens hals i avsikt att hon inte skulle kunna känna igen honom och minnas honom. Han har förklarat att han inte tror att han tänkte på risken att målsäganden skulle dö. Genom knivhuggen har, som framgår av rättsintyget, Bengt Karlsson tillfogat målsäganden livshotande skador. Den som - på så sätt som Bengt Karlsson gjort - efter en utdragen våldtäkt hugger med en kniv mot målsägandens hals är helt likgiltig för om målsäganden tillfogas livshotande skador. Redan på grund av detta skall Bengt Karlsson dömas för att ha försökt döda målsäganden. Till detta kommer att Bengt Karlssons avsikt med knivhuggen, att målsäganden inte skulle kunna känna igen eller minnas honom, inte rimligen kan tolkas på annat sätt än att han avsåg att döda målsäganden. Gärningen är att bedöma som försök till mord. Detta medför att våldtäkten skall bedömas som grov våldtäkt.

Åtalspunkten 3

Bengt Karlsson har erkänt vad åklagaren har lagt honom till last.

Bengt Karlsson har inte velat berätta om händelsen vid huvudförhandlingen men har bekräftat de uppgifter som åklagaren i sin sakframställning lämnat om händelseförloppet. På särskilda frågor har Bengt Karlsson uppgett att han strypt Marie Johnsson med sina händer och hennes livrem och att han dödade Marie Johnsson för att hon inte skulle kunna peka ut honom eller minnas honom. Av de av Bengt Karlsson bekräftade uppgifterna från åklagarens sakframställning framgår följande. Bengt Karlsson drevs av oro ut på gatorna på kvällen den 1 oktober 1995. Han hade med sig en köttkniv och var på spaning efter ett offer. Han fick syn på Marie Johnsson som kom gående ensam och gömde sig för henne vid sidan av stigen. När hon hade passerat honom gick han ikapp henne, lade sin arm om hennes hals och hotade henne med kniven. Han uppmanade henne att följa med. Hon visade ingen rädsla och följde med Bengt Karlsson bort från stigen. Han tvingade Marie Johnsson till oralsex. Hon försökte komma från platsen och föreslog att de skall gå hem till henne eller till honom. Bengt Karlsson tyckte att de uppehöll sig för nära stigen och de flyttade sig längre bort. Här onanerade Marie Johnsson åt Bengt Karlsson som fick utlösning. De fortsatte att prata. Bengt Karlsson högg mot Marie Johnsson med en kniv. Huggen träffade hennes ryggsäck som hon bar utanpå sin jacka. Med sina behandskade händer tog Bengt Karlsson ett kraftigt struptag om Marie Johnssons hals. Med sitt vänstra knä tryckte han ner hennes nacke och hals och med sitt högra knä tryckte han mot Marie Johnssons rygg medan hon låg på vänster sida. Han skar loss hennes bälte och ströp henne med detta. När han gick från platsen tog han med sig en plåtburk med texten Fisherman's Friend och hennes plånbok och nycklar. Plåtburken anträffades sedan i Bengt Karlssons bostad och plånboken och nycklarna anträffades efter anvisning av Bengt Karlsson på annan plats.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat utlåtandet över en rättsmedicinsk obduktion som utförts på den döda kroppen efter Marie Johnsson. Av utlåtandet framgår att obduktionsfynden mycket starkt talar för att dödsorsaken var strypning med den livrem som satt runt halsen på den döda kroppen och/eller med hand eller händer.

Av ett sakkunnigutlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium framgår att det kunnat hållas för visst att en spermafläck vilken påträffats på Marie Johnssons jacka avsatts av sperma från Bengt Karlsson, om man bortser från möjligheten att den kommer från en släkting till honom. Enligt brottsplatsundersökningen anträffades jackan invid den plats där den döda kroppen påträffades.

Genom Bengt Karlssons erkännande sammanställt med den tekniska bevisningen är utrett att Bengt Karlsson uppsåtligen dödat Marie Johnsson såsom åklagaren påstått. Åtalet för mord skall därför bifallas.

Åtalspunkten 4

Bengt Karlsson har erkänt vad åklagaren har lagt honom till last.

Bengt Karlsson har inte velat berätta om händelsen vid huvudförhandlingen. Åklagaren har i sin sakframställning redogjort för vad Bengt Karlsson berättat under förundersökningen. Bengt Karlsson har bekräftat att vad åklagaren uppgett är riktigt. Av de så bekräftade uppgifterna framgår följande. Carina Jönsson hade sin bostad längs den väg som leder fram till den gård där Bengt Karlsson arbetade och hade sin bostad. Bengt Karlsson tog sig på kvällen den 17 december 1997, då Carina Jönsson inte var hemma, in i hennes bostad genom ett källarfönster. Han tillgrep vid tillfället några baddräktskläder, en fryst falukorv och några paket amerikanska tuggummi av en sort som inte säljs i Sverige. Plastomslaget till falukorven och baddräktskläderna har anträffats i Bengt Karlssons bostad och flera av tuggummipaketen har anträffats i hans bil. På kvällen den 18 december 1996 tog han sig på nytt in i Carina Jönssons bostad genom ett källarfönster och hade med sig en kniv och en tvättlina. Han visste då att Carina Jönsson fanns i bostaden. Hon låg i en dubbelsäng och läste iklädd en t-shirt och trosor. Han kastade sig över henne i sängen, satte sig grensle över hennes bröst och tog fram sin penis. På uppmaning av Bengt Karlsson smekte Carina Jönsson penisen eller onanerade åt Bengt Karlsson. När hon slutade med detta och gjorde motstånd föll de båda ur sängen. Medan de låg på golvet försökte Carina Jönsson ta tag om Bengt Karlssons genitalier. Bengt Karlsson blev då arg och tog ett kraftigt struhtag om hennes hals med sina händer och behöll strutaget tills hon var helt borta men ännu vid liv. Han kastade upp Carina Jönsson i sängen som gick sönder. Vad som hände därefter är inte

utrett förrän Bengt Karlsson och Carina Jönsson befann sig utanför köksdörren. Där tog Bengt Karlsson fram tvättlinan och virade runt halsen på Carina Jönsson. Han släpade henne i linan med linan om hennes hals till utrymmet framför dörren ner till källaren. Där drog han åt linan till dess att Carina Jönsson slutade att andas. Bengt Karlsson kan också ha använt sina händer, men det slutliga dödandet skedde med linan. Han band sedan ihop Carina Jönssons armar med linan, lade den om hennes hals och band ihop hennes fötter med linan och ett skosnöre som han tog från en av Carina Jönssons kängor. Därefter forslade han bort den döda kroppen i sin bil.

Av den tekniska utredningen framgår att den döda kroppen efter Carina Jönsson forslats bort i Bengt Karlssons bil och att kroppen påträffats i en skogsdunge på ett tidigare militärt övningsfält strax utanför Kristianstad.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat utlåtandet över en rättsmedicinsk obduktion som företogs den 24 januari 1997 på den döda kroppen efter Carina Jönsson. Av utlåtandet framgår bl.a. att kroppen var hopbunden såsom åklagaren angett samt att Carina Jönsson inte företett några sjukliga förändringar som kunnat förklara hennes död vilket sammantaget med den samlade skadebilden starkt talar för att hon bragts om livet i första hand genom strypning.

Bengt Karlssons erkännande vinner stöd av den av åklagaren åberopade utredningen. Det råder ingen tvekan om att det är han som dödat Carina Jönsson genom att strypa henne. Åtalet för mord skall därför bifallas.

Påföljdsfrågan

Bengt Karlsson förekommer under ett avsnitt i kriminalregistret. Han dömdes den 24 oktober 1990 av Halmstads tingsrätt för försök till stöld och egenmäktigt förfarande till villkorlig dom.

I målet har Bengt Karlsson undergått rättspsykiatrisk undersökning. I utlåtandet över undersökningen har den undersökande läkaren, professorn Sten Levander, uttalat att Bengt Karlsson vid tiden för undersökningen lider av en allvarlig psykisk störning, att han till följd

av sitt psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt har behov av psykiatrisk vård som är förenat med frihetsberövande och annat tvång, att det finns medicinska förutsättningar för att överlämna Bengt Karlsson till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap 3 § brottsbalken, att Bengt Karlsson begått de åtalade gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning samt att det till följd av den psykiska störningen finns risk för återfall i brottslighet av likartat allvarligt slag. Sten Levander har föreslagit att påföljden bestäms till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

Professorn Lars Lidberg vid Karolinska institutet, Institutionen för social- och rättspsykiatri, har på anmodan av Sten Levander avgett ett särskilt yttrande till tingsrätten. I yttrandet uttalar Lars Lidberg bl.a. följande. Bengt Karlsson är oundgängligen i behov av rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning. Obehandlad är Bengt Karlsson mycket farlig. Lars Lidberg är helt överens med Sten Levander om att Bengt Karlsson lider av en allvarlig psykisk störning.

Tingsrätten delar Sten Levanders och Lars Lidbergs uppfattning att Bengt Karlsson måste anses lida av en allvarlig psykisk störning, att han begått de åtalade gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning och att han bör överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

Samtliga målsägande har begärt att tingsrätten skall förordna att de skall erhålla sådan underrättelse som avses i 28 § lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård. Det ankommer dock inte på tingsrätten att besluta om sådan underrättelse. Av den angivna paragrafen framgår att vederbörande chefsöverläkare har att tillse att målsägandena får den underrättelse de begärt att få. Målsägandenas begäran i denna angelägenhet föranleder därför ingen ytterligare åtgärd från tingsrättens sida.

Skadeståndsanspråken

Bengt Karlsson har som skadestånd till målsäganden I vitsordat 75 000 kr för kränkning och 10 000 kr för sveda och värk och lyte och men samt gjort gällande att skadeståndsskyldigheten skall jämkas enligt 2 kap 3 § skadeståndslagen.

Målsäganden 1 har utsatts för grov våldtäkt. I samband med detta brott har hon försatts i en livshotande situation till följd av struptag. Ersättningen för kränkning bör därför bestämmas med beaktande av den ersättning som tillerkänns en målsägande som varit utsatt för försök till mord. Sammantaget anser tingsrätten att ersättningen för den mycket allvarliga sexuella kränkningen som också inneburit att målsägandens liv varit i fara bör bestämmas till det yrkade beloppet, 100 000 kr.

Målsäganden har uppenbarligen försökt förtränga det övergrepp hon varit utsatt för. Som framgått av hennes berättelse har hon inte ens kunnat förmå sig att under alla åren tala med någon om det inträffade. Att hon under rättegången haft svårt att erinra sig övergreppets alla detaljer kan inte tas till intäkt för att hon inte skulle ha fått bestående men av detta. Det framgår också av hennes berättelse att hon än idag är rädd då hon går ner i källaren, att hon inte vågar gå ensam till tvättstugan och att hon inte vågar gå ut ensam på kvällarna. Tingsrätten anser att ersättningen för sveda och värk och lyte och men bör bestämmas till det yrkade beloppet, 25 000 kr.

Bengt Karlsson har gjort gällande att hans skadeståndsskyldighet bör jämkas på grund av att han begått den skadeståndsgrundande gärningen under inflytande av en allvarlig psykisk störning. Denna störning har i det rättspsykiatriska utlåtandet angetts som antisocial personlighetsstörning och sammansatt personlighetsstörning (sexualsadistisk fusion av sexuella och aggressiva driftskomponenter).

Enligt 2 kap 3 § skadeståndslagen skall den som vållar person- eller sakskada under påverkan av en allvarlig psykisk störning ersätta skadan i den mån det är skäligt med hänsyn till hans sinnestillstånd, handlingens beskaffenhet, föreliggande ansvarsförsäkring och andra ekonomiska förhållanden samt övriga omständigheter.

Tingsrätten anser att den allvarliga psykiska störning som Bengt Karlsson lider av inte är av sådan karaktär att den bör medföra jämkning. Den omständigheten att det i praktiken blir Brottskadenämnden som kommer att betala ersättning till målsäganden bör inte föranleda jämkning. Gärningarna är av sådan art att de talar mot jämkning. Inte heller i övrigt har det förekommit omständigheter som föranleder att det bör anses skäligt att jämka Bengt

Karlssons skadeståndsskyldighet. Bengt Karlsson skall därför betala skadestånd till målsäganden med 125 000 kr.

Målsäganden 2 har anfört: Hon har den 6 februari 1990 från sitt försäkringsbolag på grund av det s.k. överfallsskyddet i sin hemförsäkring erhållit 60 000 kr. Efter en rättegång mot försäkringsbolaget erhöll hon genom dom den 21 januari 1991 ytterligare 20 000 kr jämte ränta från den 25 maj 1989. Sammanlagt har hon alltså från försäkringsbolaget fått 50 000 kr för kränkning och 30 000 kr för sveda och värk. Hennes yrkande om ersättning i målet innebär att hon för våldtäkten anser sig vara berättigad till en sammanlagd kränkningersättning om 100 000 kr och ersättning för sveda och värk samt lyte och men om 50 000 kr. Vid de tidigare regleringarna med försäkringsbolaget var det inte känt att gärningsmannen haft för avsikt att döda henne. Därför anser hon sig utöver ersättning för våldtäkten berättigad till separat ersättning för kränkning, sveda och värk samt lyte och men i anledning av mordförsöket. Hon har valt att yrka ersättning mot Bengt Karlsson enligt de ersättningsnormer som tillämpas idag och har därför inte yrkat ränta för tiden före tingsrättens dom.

Bengt Karlsson har bestritt skadeståndsskyldighet och invänt: Målsäganden 2 har erhållit ersättning med 80 000 kr enligt de normer som gällde vid tiden för ersättningsbestämmande. Räntan på beloppen räknat fram till idag uppgår till sammanlagt ca 110 000 kr. Kapitalbeloppet 80 000 kr och räntan på det beloppet blir sammanlagt 190 000 kr. Försäkringsbolaget har regressrätt mot Bengt Karlsson för detta belopp. Målsäganden 2 har fått full kompensation och bör inte tillerkännas ersättning utöver 190 000 kr. Om skadeståndsskyldighet nu åläggs Bengt Karlsson, skall denna jämkas enligt 2 kap 3 § skadeståndslagen. - Normalbeloppen avseende ersättning för kränkning är 100 000 kr för försök till mord och 50 000 kr för våldtäkt. Hade ersättningsskyldigheten bestämts med dagens normer, borde målsäganden ha tillerkänts 150 000 kr för kränkning, 30 000 kr för sveda och värk och 20 000 kr för lyte och men. - Om tingsrätten tillerkänner målsäganden 2 skadestånd, bör ersättningen bestämmas utan uppdelning på ersättning för grov våldtäkt och ersättning för försök till mord.

Målsäganden 2 har inte invänt mot påståendet att räntan på beloppet 80 000 kr nu uppgår till ca 110 000 kr men har motsatt sig att hänsyn tas till räntan.

Målsäganden 2 är berättigad till skadestånd av Bengt Karlsson för de brott han utsatt henne för. Att hon erhållit ersättning av sitt försäkringsbolag inverkar inte på prövningen av Bengt Karlssons skadeståndsskyldighet mot henne i detta målet på annat sätt än att från ersättningen till henne bör avräkning ske med skadeståndet från försäkringsbolaget.

Tingsrätten finner inte anledning dela upp ersättningen i olika belopp för grov våldtäkt och försök till mord.

Vid bestämmande av ersättningen för kränkning beaktar tingsrätten att normalbeloppet för försök till mord är 100 000 kr och normalbeloppet för våldtäkt 50 000 kr.

Övergreppet mot målsäganden 2 har även bortsett från försöket att döda henne varit synnerligen kränkande. Tingsrätten anser att ersättningen för kränkning bör bestämmas till 150 000 kr. Ersättningen för sveda och värk bör bestämmas till 30 000 kr och ersättningen för lyte och men till 20 000 kr. Skadeståndsskyldigheten bör av skäl som tingsrätten tidigare åberopat inte jämkas. Avräkning bör ske med 80 000 kr för det kapitalbelopp som målsäganden erhållit från sitt försäkringsbolag. Hänsyn bör också tas till den ränta som kan beräknas på beloppet. Målsäganden har inte lämnat några uppgifter om hur försäkringsersättningen disponerats av henne eller hur mycket hon har kvar av den ersättningen. Tingsrätten utgår dock från att en del av beloppet rimligen måste ha förbrukats. Detta bör inverka på bedömningen av hur stor hänsyn som skall tas till räntan. Tingsrätten finner skäligt att bestämma det belopp som Bengt Karlsson skall utge till målsäganden 2 till 50 000 kr.

I anslutning till åtalpunkterna 3 och 4 har anhöriga eller på annat sätt närstående till Marie Johnsson och Carina Jönsson yrkat skadestånd av Bengt Karlsson för sveda och värk till följd av den skada de drabbats av på grund av att Marie Johnsson och Carina Jönsson uppsåtligen dödats. Bengt Karlsson har godtagit de skadeståndsanspråk som framställts av Marie Johnssons föräldrar och hennes son samt Carina Jönssons mor. Han har dock gjort gällande att hans skadeståndsskyldighet skall jämkas enligt 2 kap 3 § skadeståndslagen. I övrigt har Bengt Karlsson i och för sig vitsordat storleken av de yrkade skadestånden men gjort gällande att yrkandena framställts av personer som faller utanför den krets av närstående som är berättigade till skadestånd till följd av att någon uppsåtligen dödats.

Bengt Karlsson har också i denna del gjort gällande att hans skadeståndsskyldighet under alla omständigheter skall jämkas enligt 2 kap 3 § skadeståndslagen.

Vad först gäller Britt Svenssons, Bertil Svenssons, Dan Johnssons och May-Ottie Jönssons yrkanden gäller tvisten endast frågan om Bengt Karlssons skadeståndsskyldighet bör jämkas enligt 2 kap 3 § skadeståndslagen. Tingsrätten har redan tidigare tagit ställning till frågan om jämkning. Det finns inte anledning till annan bedömning vid bestämmandet av skadestånden till Marie Johnssons och Carina Jönssons anhöriga i detta avsnitt. Bengt Karlsson skall alltså förpliktas att betala skadestånd till var och en av Britt Svensson, Bertil Svensson och Dan Johnsson med 30 000 kr. Han skall betala skadestånd till May-Ottie Jönsson med 25 000 kr.

När det sedan gäller de skadeståndsanspråk som framställts av Marie Johnssons syskon, hennes f.d. make och hennes pojkvän samt Carina Jönssons syskon och pojkvän vill tingsrätten inledningsvis framhålla följande. Det är många i kretsen kring en uppsåtlig dödad person som drabbas av allvarlig skada till följd av gärningen. En nära vän eller en arbetskamrat kan bli mer drabbad än ett syskon. Att utsträcka kretsen av ersättningsberättigade till alla som faktiskt lider allvarlig skada är inte möjligt utan bestämmelser i lag. Det är därför nödvändigt med en schablonregel för att begränsa kretsen. I detta sammanhang bör framhållas att Bengt Karlsson inte påstått att de som yrkat skadestånd i anslutning till åtalpunkterna 3 och 4 inte skulle ha drabbats av allvarlig skada.

När det gäller syskon och halvsyskon bör ersättning i allmänhet inte utgå, om inte syskonen bodde ihop eller nyss hade flyttat ifrån varandra. Detta innebär att vuxna syskon som flyttat hemifrån och vilka upprätthåller traditionella relationer inte ingår i den krets av närstående som har rätt till ersättning. Att syskon regelbundet träffas vid helger och högtider, bemärkelsedagar inom familjen och att de ofta har telefonkontakt med varandra får anses ingå i traditionella syskonrelationer.

Marie Johnssons syskon har anfört att de alltifrån barndomen stått varandra oerhört nära, att Marie Johnsson var deras lillasyster, att alla träffades vid semestrar, storhelger, högtidsdagar och att man ringde varandra flera gånger i veckan. De har gjort gällande att

de haft så nära kontakt med Marie Johnsson att de bör vara berättigade till ersättning trots att ingen av dem bor hemma längre.

Carina Jönssons syster Liz Jönsson har anfört: Hon och Carina Jönsson stod varandra oerhört nära. De träffades ett par gånger i veckan och talade med varandra i telefon i stort sett dagligen.

Carina Jönssons halvsyster Yvonne Nilsson har anfört: Hon och Carina Jönsson hade en nära och tät kontakt med varandra fram till 1992. Därefter blev kontakten mera sporadisk.

Carina Jönssons halvsyster Eva Nilemark har anfört: Hon blev bortadopterad när hon var nyfödd. För några år sedan började hon söka sina rötter och hittade sin biologiska syskonskara. Hon och Carina Jönsson började ta igen de förlorade åren och de träffades ofta. De talade med varandra som nyfunna syskon och såg det som att de hade hela livet på sig att ta igen det som de hade förlorat.

Tingsrätten anser att ingen av Marie Johnssons och Carina Jönssons syskon kan anses ha haft en så nära relation till sin syster att de bör anses ingå i den krets av närstående som är berättigade till skadestånd för den skada de drabbats av till följd av att deras syster blivit uppsåtligen dödad. Deras skadeståndstalan skall därför lämnas utan bifall.

Det synsätt som tingsrätten redovisat när det gäller syskon är tillämpligt också när det gäller en tidigare make eller pojkvänner. För att räknas in i kretsen av närstående måste kontakten vid tiden för dödsfallet ha varit långvarig och mycket nära.

Bengt Johnsson är tidigare make till Marie Johnsson. Han har anfört: Marie Johnsson och han skiljdes 1992. De har haft gemensam vårdnad om sonen Dan och Dan delade sitt boende mellan Marie Johnsson och Bengt Johnsson på grund av Marie Johnssons arbetsförhållanden. Bengt Johnsson och Marie Johnsson hade fin kontakt med varandra och hade kontakt nästan dagligen.

Marie Johnssons pojkvän Per Jergle har anfört: Han och Marie Johnsson hade sällskap med varandra sedan sju - åtta månader. De hade förhoppningar om en framtid tillsammans.

Deras kontakt vara nära och regelbunden.

Carina Jönssons pojkvän Magnus Hermansson har anfört: Han och Carina Jönsson hade planerat för en framtid tillsammans och avsåg att flytta till Stockholm där Magnus Hermansson hade sökt arbete. De hade stora förhoppningar om att bli sammanboende inom kort. De hade en nära och tät relation.

Vad som framkommit om relationen mellan Marie Johnsson och Bengt Johnsson innebär inte att förhållandet dem emellan efter deras skilsmässa har varit så nära att Bengt Johnsson skall anses som så närstående att han är berättigad till skadestånd. Bengt Johnssons skadeståndstalan skall därför lämnas utan bifall.

Per Jergle och Marie Johnsson har inte varit ett par mer än sju - åtta månader och de har inte varit sammanboende. Inte heller Magnus Hermansson och Carina Jönsson har varit sammanboende och även de hade känt varandra mindre än ett år. Varken Per Jergle eller Magnus Hermansson bör därför räknas in i kretsen av de närstående som är berättigade till ersättning. Deras skadeståndsyrkanden skall därför lämnas utan bifall.

Övrigt

Christer Wahlgren har yrkat ersättning enligt rättshjälpslagen för sitt uppdrag för målsäganden 2 med 18 574 kr motsvarande 18,5 timmars arbete. Tingsrätten anser att varken målets art eller omfattning har motiverat en så stor tidsåtgång, särskilt som Christer Wahlgren företrädde målsäganden 2 också vid rättegången mot försäkringsbolaget. Ersättningen för arbete bör bestämmas till 12 048 kr, motsvarande 12 timmar.

Häktning

Åklagaren har yrkat att Bengt Karlsson skall vara häktad i avbidan på att domen i ansvarsdelen vinner laga kraft. Bengt Karlsson har inte haft något att invända mot detta.

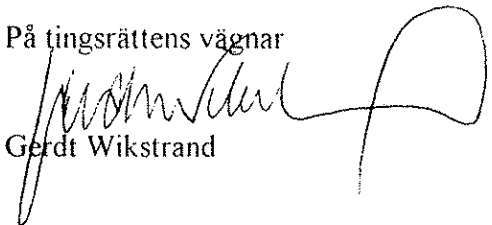
Bengt Karlsson skall på grund av reglerna om obligatorisk häktning i 24 kap 1 § 2 st rättegångsbalken vara häktad tills domen i ansvarsfrågan vinner laga kraft mot honom.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 4, (DV 400)

Överklagande ges in till tingsrätten senast den 29 april 1997 och ställs till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Prövningstillstånd krävs beträffande skadestånden såvitt gäller Britt Svensson, Bertil Svensson, Dan Johnsson, Jörgen Svensson, Annelie Svensson, Eva Svensson, Bengt Johnsson, Per Jergle, May-Ottie Jönsson, Liz Jönsson, Eva Nilemark, Yvonne Nilsson och Magnus Hermansson, dock inte om den tilltalade överklagat i frågan om den tilltalade skall dömas för de skadestandsgrundande gärningarna.

På tingsrättens vägnar

Gerdt Wikstrand

SKADESTÅND OCH BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR

1. Jörgen Svenssons, Annelie Svenssons, Eva Svenssons, Per Jergles, Bengt Johnssons, Yvonne Nilssons, Eva Nilemarks, Liz Jönssons samt Magnus Herman:sons skadeståndsyrkanden lämnas utan bifall.

2. Bengt Karlsson skall betala skadestånd till målsägande 1 med etthundratjugofemtusen (125 000) kr

jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 8 april 1997 till dess betalning sker.

3. Bengt Karlsson skall betala skadestånd till målsägande 2 med femtiotusen (50 000) kr

jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 8 april 1997 till dess betalning sker.

4. Bengt Karlsson skall betala skadestånd till

a) Britt Svensson med trettiotusen (30 000) kr,

b) Bertil Svensson med trettiotusen (30 000) kr,

c) Dan Johnsson med trettiotusen (30 000) kr,

allt jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 1 oktober 1995 till dess betalning sker.

5. Bengt Karlsson skall betala skadestånd till May-Ottie Jönsson med tjugofemtusen (25 000)

kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 18 december 1996 till dess betalning sker.

6. Lars Mannerhult tillerkänns ersättning av allmänna medel med nittiotretusenfyrahundra

(93 400) kr, varav 80 320 kr avser arbete, 11 830 kr tidsspillan och 1 250 kr utlägg. Denna kostnad skall stanna på staten.

7. Christer Wahlgren tillerkänns ersättning av allmänna medel för sitt biträde åt målsägande 1

med femtontusennittioen (15 091) kr, varav 10 542 kr avser arbete, 3 640 kr tidsspillan och 909 kr utlägg. Denna kostnad skall stanna på staten.

8. Christer Wahlgren tillerkänns ersättning av allmänna medel för sitt biträde åt målsägande 2

med sjuttontusensexhundrasjutton (17 617) kr, varav 12 048 kr avser arbete, 4 660 kr tidsspillan och 909 kr utlägg. Denna kostnad skall stanna på staten.

9. Ersättning enligt rättshjälpslagen åt Gunvor Nilsson fastställs till

a) femtusentvåhundrasjuttioen (5 271) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Britt Svensson,

- b) fyratusensexton (4 016) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Bertil Svensson,
- c) tretusentolv (3 012) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Dan Johnsson,
- d) tretusentvåhundrasextiotre (3 263) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Jörgen Svensson,
- e) fyratusensexton (4 016) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Annelie Svensson,
- f) fyratusenfemhundraarton (4 518) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Eva Svensson,
- g) tretusensjuhundrasextiofem (3 765) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Per Jergle,
- h) fyratusenfemhundraarton (4 518) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Bengt Johnsson,
- i) tretusensjuhundrasextiofem (3 765) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt May-Ottie Jönsson,
- j) fyratusenfemhundraarton (4 518) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Yvonne Nilsson,
- k) fyratusenfemhundraarton (4 518) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Eva Nilemark,
- l) fyratusenfemhundraarton (4 518) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Liz Jönsson,
- m) fyratusenfemhundraarton (4 518) kr för arbete i hennes egenskap av biträde enligt rättshjälpslagen åt Magnus Hermansson.

10. Bengt Karlsson skall ersätta kostnaderna för Britt Svenssons rättshjälp med femtusentvåhundrasjuttioen (5 271) kr, Bertil Svenssons rättshjälp med fyratusensexton (4 016) kr, Dan Johnssons rättshjälp med tretusentolv (3 012) kr samt May-Ottie Jönssons rättshjälp med tretusensjuhundrasextiofem (3 765) kr, allt enligt den fördelning som bestäms av Rättshjälpsmyndigheten.

11. Bengt Karlsson skall ersätta Britt Svensson för hennes rättegångskostnader med ettusen (1 000) kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 8 april 1997 tills betalning sker.

12. Bengt Karlsson skall ersätta Bertil Svensson för hans rättegångskostnader med ettusen (1 000) kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 8 april 1997 tills betalning sker.

13. Vad som av allmänna medel utgått för bevisning skall stanna på staten.

14. Tingsrätten förordnar att sekretess enligt 9 kap 16 § sekretesslagen (1980:100) alltså skall gälla för uppgifterna om målsägande 1 och 2 såvitt gäller deras namn, personnummer och adresser (hela akten samt tingsrättens inspelningar av de under huvudförhandlingen hållna förhören med målsägande 1 och 2).

15. Sekretessen enligt 7 kap 22 § sekretesslagen för uppgifterna i den rättspsykiatriska undersökningen (aktbil 123) samt för uppgifterna i yttrandet från Lars Lidberg (aktbil 128) ska bestå.

16. Bengt Karlsson skall vara häktad till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

chefsåklagare Jörgen Lindberg
044-18 42 00

Datum

1997-03-17

Dnr

C-1-162-97

org.kod: 306A

Kristianstads tingsrätt
Box 536

291 25 KRISTIANSTAD

mål: B 120/97 r 1

97-03-17
B 120/97
75Tilltalad

Efternamn och alla förenamn Karlsson, Bengt Thage Lennart		Hemvist	Yrke/titel
Personnr 610401-4672	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
Adress Fjälkestadsvägen 134-6 291 94 KRISTIANSTAD			
Offentlig förvarare/ombud Mannerhult, Lars, Box 254, 291 33 KRISTIANSTAD			
Frihetsberövande m m Anhållen 1997-01-23, Häktad 1997-01-26			
Delgivningsuppgifter			

Ansvarsyrkande m m

1. GROV VALDTÄKT (K 401623-97)

Målsägande

företräd av advokaten Christer Wahlgren, Halmstads Advokatbyrå HB, underrättad

Gärning

Bengt Karlsson har den 20 december 1985 överfallit målsäganden i en tvättstuga i en hyresfastighet på Snötorpsvägen i Halmstad och under närmare en timmes tid tilltvingat sig samlag och annat jämförigt sexuellt umgänge med målsäganden mot hennes vilja. Därvid har Bengt Karlsson övervunnit målsägandens motstånd genom utnyttjande av sin betydande fysiska överlägsenhet, genom att misshandla målsäganden med slag i ansiktet och genom att upprepade gånger dunka hennes huvud mot golvet så att smärta och svullnader uppkommit, genom att med händerna skada hennes underliv, genom att hota med ytterligare våld, samt genom att binda hennes händer. När målsäganden försökt göra sig hörd och ropa på hjälp har Bengt Karlsson tystat henne genom att först kraftigt trycka med ena handen på hennes hals. Han har därefter bundit ett par byxor runt målsägandens hals och dragit åt kraftigt. Det mot halsen utövade våldet har varit livshotande och har förorsakat målsäganden svår andnöd samt punktförmiga blödningar under ögonlocken, i hennes ögon, i hennes mun, samt bakom båda ytteröröronen.

Lagrum

6 kap 1 § brottsbalken

Datum

Dnr

C-1-162-97

2 FÖRSÖK TILL MORD OCH GROV VALDTÄKT (K 401123-97)**Målsägande**

företrädd av advokaten Christer Wahlgren, Halmstads Advokatbyrå HB, underrättad

Gärning

Bengt Karlsson har den 16 april 1988 på Åbergsgatan i Halmstad hotat målsäganden till livet med en kniv och tvingat in henne i ett intilliggande grönområde. Där har han under fortsatt hot mot hennes liv under en timmes tid tilltvingat sig upprepade samlag och annat därmed jämförligt sexuellt umgänge. Efter våldtäkten har Karlsson försökt ta livet av målsäganden genom att skära och knivhugga henne i halsen med omfattande skador och blödningar som följd. Det mot målsägandens hals utövade våldet har varit livshotande och hon har överlevt endast på den grunden att hon själv lyckats ta sig till en närliggande villa, där bostadsinnehavaren tillsett att målsäganden snabbt kommit under läkarvård.

Lagrum

3 kap 1 och 11 §§, 6 kap 1 §, samt 23 kap 1 § brottsbalken

3. MORD (K 8894-95)**Målsägande**

Dödsboet efter Marie Johnsson, företrätt av advokaten Gunvor Nilsson, underrättad

Gärning

Bengt Karlsson har natten till den 1 oktober 1995 överfallit Marie Johnsson på en gångstig invid jämnvägsområdet i Kristianstad. Där har han genom att hota henne till livet med en kniv och genom att koppla grepp om hennes hals tvingat henne med sig ut i terrängen vid sidan om stigen. Under fortsatt hot mot Marie Johnsson liv har Bengt Karlsson därefter under en timmes tid på olika sätt förgripit sig sexuellt mot henne varefter han strypt och dödat henne.

Lagrum

3 kap 1 § brottsbalken

Datum

2

Dnr

C-1-162-97

4. MORD (K 400724-97)**Målsägande**

Dödsboet efter Carina Jönsson, företrätt av advokaten Gunvor Nilsson, underrättad

Gärning

Bengt Karlsson har den 18 december 1996 vid 22-tiden, genom ett källarfönster, smugit sig in i Carina Jönsson villabostad vid Odersberga gård utanför Kristianstad, i avsikt att förgripa sig sexuellt på henne och därefter döda henne. Uppkommen i husets bostadsplan har han överfallit Carina Jönsson i hennes säng och genom hot med kniv tvingat henne att genomföra vissa sexuella handlingar. När Carina Jönsson efter en stund vägrat medverka och satt sig till motvärm, har Bengt Karlsson strypt och dödat henne.

Lagrum

3 kap 1 § brottsbalken

Särskilt yrkande

Att tingsrätten förordnar om fortsatt beslag på följande, som utgör delar av bevisningen, till dess domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen,

beslagsprot 1218-8-97 p 1-7, 1218-18-97 p1-5, 1102-965-96 p 9 och 13, 1218-97-29 del av p 5 fotografi av Jönsson i baddräkt, 1218-97-70, 1218-97-83, 1218-97-87, 1218-3-97, 1218-97-69 p 16 och del av p 22 B (morakniv), 1218-97-86, 1218-97-128 p 3.

1
Alla övriga beslag har hävts.